

Dinkom d. 22. octobr.

L. N. 3.

DISPOSITIO HOMILETICA;

In

TEXTUM FUNEBREM,

2. Chron. 31: 20, u.

In Exequiis

Augustissimi quondam & Potentissimi,

Nunc in Cœlis Beatissimi,

Et æterna recordatione Gloriosissimi,

Regni Sueciæ subjectarumque Regionum

MONARCHÆ,

CAROLI UNDECIMI.

Svecorum, Gothorum, Vandalorumque

Regis, Magni Duci Finlandie; Duci Scania, Estonia, Li-

tonia, Carelia, Brema, Verda, Stetini-Pomerania, Cassu-

bis & Vandalia; Principis Rugie; Domini Ingrie & Vis-

marie; Nec non Palatini Comitis ad Rhenum; Bavaria,

Juliaci, Clivie, & Montium Duci, &c.

M1595
Regis & Domini Nostri Clementissimi

Per universum

Regnum Sveo-Gothicum,

24. Novemb. Anno 1697.

Celebrandis, exponendum & applicandum.

Aras. Ela. 60: v. 3. Et ambulabunt Reges ad splen-
dorem ortus tui. De illustri Ecclesiæ in Nov. Test. Chris-
tianæ statu, hoc eximie prædictit Elajas. Cumq; Sol-
lennitas Exequialis per universum Imperium Sveo-Go-
thicum instituatur hoc die, quo SERENISSIMUS

H. J. Wallenius

ac POTENTISSIMUS REX CAROLUS XI.

Suecorum, Gothorum, Wandatorumque Rex, Magnus Dux Finlandie, &c. (Recitetur integer Titulus Regius) Dominus, Heros, Rex, in toto Orbe Christiano, cum viveat; Incomparabilis, jam in aeterna felicitate Beatissimus, sepulcro suo Regio infertur, fateamur ore devoto & corde venerabundo, nunquam magis per 2452. annos, a quo tempore hac ab Elia scripta sunt, impletam fuisse hanc Prophetiam, quam cum in his terris ambularet Augustissimus Rex CAROLUS XI. Rex ac Dominus noster per 37. annos Clementissimus.

Designat Propheta v. 1. Luminis Ecclesiae concessam originem, Deum Patrem; Gloria Iehovae orta est super te: conf. Job. 16: v. 28. & 17: v. 5. postulat porro, ut ipsam lucem cognoscamus Messiam. Surge, illuminare, quia venit lumen tuum, Joh. 1: v. 4, 5, 9. & 8. v. 12. & 9: v. 5. Ecce hocce lumen ut gloriam Iehovae celebrat, conf. Hebr. 1. v. 3. add. Esaj. 49: v. 6. ipsumq; Iehovam orientem, videlicet in carne veneratur v. 2. Et super te orietur Dominus & gloria ejus super te videbitur. NB. Luc. 1: v. 72. Joh. 3: v. 14. Hoc lumen exortum adferret illuminationem Iudeis Luc. 2: v. 32. nec non gentilibus v. 3. Et ambulabunt gentes in lumine tuo. Homines qua multitudinem copiosissimi, v. 4, 5, 6, 7, 9. ac ex omni statu & conditione lectissimi, inq; decus & gaudium Ecclesiae huc porro de Regibus commemo- rantur, v. 10. Et edificabunt filii alienigenae muros tuos, & reges eorum ministrabunt tibi. Sic & v. 11. Deniq; v. 16. Et sages lac gentium & mamma Regum lastaberis. Nunc autem ex v. 3. observamus, quod Propheta (1) splendorem ortus respicit, per ortum ipsum Messiam intel- ligit, solem justitiae, Mal. 4: v. 2. de cuius ortu super Ecclesiam. v. 1, 2. egit, splendorem v. ortus, de Evangelii luce convenientissime expo- nimus. Illud enim, Sole Christo exorto, splendet, Joh. 3: 19. Acto- 26: v. 23. 2. Cor. 3. v. 8. 11. 18. NB. 2. Cor. 4: v. 6. (2.) Ad illum splendorem ambulatores indicat: non solum accident ad lucem, ac ex illa gaudium consequentur fideles, Psal. 97: v. 11. Col. 1: v. 12. sed & in hujus lucis splendore & ad illum vias illorum dirigentem ambulabunt, Psal. 119: v. 105. Joh. 12: v. 35. ut filii lucis Eph. 5: v. 8, 9. (3.) Il-lam ambulationem Regibus in N. Test. peculiariter adscribit; non quod ullus Christianorum ab illa felicitate & obligatione exemptus sit, Rom. 1: v. 12. 13. 1. Joh. 1. v. 7. Sed quod hoc præprimis redderet Ec-

Rom. 13. Nostrosq; q; in N. T. vivimus / on Ecclesiam
Suum, enim filium Iesum Christum usque in mortem. q; on nigris
cubant, j. p.

eclesiam Nov. Test. celebrem & illustrem, cum in tot Regnis & terris
Esa. 60: v. 12. summa & Coronis Regiis ornata capita tam sollicitam
de Ecclesia Christi foverent curam, & ad exortum apud te Evangelij
lumen, divinum cultum & vitam suam componerent, sicq; multipli-
cem sibi & regnis suis acquirerent prosperitatem, Esa. 58: v. 8.

In omni & prolixatot Magnorum ab adventu aeterni Regis in car-
nem, Luc. 1: v. 32, 33. Regum serie, nemo aut celebrari aut nomina-
ri potest Imperantium, de quo sancta illa ambulatio ad splendorem lu-
minis Evangelii, exakte magis prædicetur, ac de Incomparabili Rege
CAROLO XI. Quippe (1) in Regno pure Evangelico, luce
sancta ex inmensa Dei gratia illustrato, **REX HÆREDITARIUS**,
Verbi Divini thesaurum, sibi ac omnibus subditis suis concedum ma-
ximi fecit. Inde ante decennium (Anno 1686. die 4. Conc. 1.) ex
Apoc. 14: v. 6, 7. proponi illis voluit beneficium Reformationis, &
redditz Septentrioni lucis Evangelicæ per Angelum Evangelizantem;
ac in Jubilæa Solennitate 1693. idipsum ab omnibus digne estimari jus-
sit. (2) **Regia autoritate ad Evangelij splendorem duxit REX**
Clementissimus, tot Regna sua hæreditaria & ditiones, per iterata
& renovata Statuta de unice juxta Aug. Conf. servanda in illis Re-
ligione vere Evangelica; adeo q; huic optime applicari potest Esa. 32.
v. 8. (3) **Evangelii lumen & propagationem omni ratione promo-**
vit Zelo constantissimo & ferventissimo amore; adeo ut, quod in plu-
rali dictum ad Ecceiam: sint Reges nutritii tui. Esa. 49: v. 23. id
REX Religiosissimus, nec pluribus in rebus aliis gloriose gestis im-
par, in Divino hoc instituto magis præstiterit quam plures alii simul.
(4) **Cultum Dei & religious devorum exercitum, Sacra ejus Majestas**
ad lumen Evangelii instituendo, omnibus in terris Evangelii confessio-
ribus supereminens, cunctis quoq; regulam dedit Ecclesiis Septentrionibus,
Verbo Dei convenientissimam. Esa. 30. v. 21 Gal. 6: v. 16.
(5) **In summo isto Regali fastigio, maximum præbuit documentum am-**
bulandi ad splendorem Evangelij, ipse REX Pientissimus. Per omnem
ætatem exemplum sine pari dedit vita & ambulationis digne Evangelio
Christi Phil. 1: v. 27. Cumq; (6.) per vallem tenebrosam, per mor-
tem à nobis transitet, ad splendorem lucis fideles in Christo Iesu
illuminantis, firma fide se convertit REX fiducia & patientia
Constantissimus, Psal. 13; v. 4. Luc. 2: 29, 30. Deniq; (7.) in æternam

jam ingressus gloriam, in lumine Divino ambulaturis felicissime associatus, nobis & toti puriori in terris Ecclesia D^esideratissimus Rex CAROLUS XI. regnaturus eis ⁷āwes ⁷āwes, Apoc. 21. v. 23. 24. &c. 22. v. 4. s.

Cumq; jam TANTI REGIS solennia funebria celebramus, ad textus meditationem pii suspirii accedimus.

TEXTUS, 2. Chron. 31: v. 20. 21.

*Illustr. seu
palma flo-
rabit. fol. 92.* Exord. Psal. 112: v. 6. In eternum non dimovebitur: in memoria seculi erit justus: Prospera DEum timentis fata ejusq; characteres tradit hoc Psalmus David. Et cum alterum hemistichium v. 5. rediditur; sustinebit justus verba sua in iudicio. sic optime connectitus v. 6. Nam in eternum non movebitur: in duobus a. Beati felicitatem v. 6. describit: (1.) Stabilitas immobilitis: in eternum justus non dimovebitur: jam prius delineavit statum justi felicem. v. 2, 3, 4. illius autem perpetuum fore iam asserit: Exiguam enim fore gaudium pii, si ad breve tempore fenerentur Dei benedictione; quæ est mundanorum fluxa & caduca prosperitas, Psal. 37: v. 35, 36, 38. proinde perpetuo illam eis concessum iri promittit: Quod & in fine Psal. 35: post similem beati descriptionem additur, non dimovebitur in eternum, NB. Psal. 125: v. 1. hoc quoq; a Deo sibi pollicentur fideles, Psal. 62. v. 3. 7. Verum quoniam in his terris non est speranda felicitatis alicujus constantia, promissum hoc in regno gloriae cœlestis obtinet suum complementum, Psal. 60: v. 11. Esai. 32: v. 17. 18. (2.) Memoria non intermoritura: in memoria seculi erit justus, Peculiaris hec est justorum prærogativa, quod etiam sicuto in his terris vita eorum curriculo, superstes maneat nominis illorum celebritas. Inde Syracides per septem capita maximorum in Vet. Test. viorum elogia contexit cap. 44. usq; ad 50. ita & integro cap. II. ad Hebreos, extolluntur, qui insigni fide prædicti erant. Merita Josaphati erant in animis civium post mortem ejus efficacia & ponderosa, 2. Chron. 22: v. 9. adeo ut cum pereat memoria impiorum Psal. 9: v. 7. & 109: v. 15. semper tamen sit memoria justi in benedictione, Prov. 10: v. 7. Est enim magnum virtutis præmium, quod cum benedictione nominentur, ut eleganter de Josia dicatur, Syr. 49: v. 1. etiam cum benedictorum encomio, in eternam vitam pii sunt introducendi, Matth. 25: v. 34. Quod de justo quolibet ait Psaltes, non dimovebitur: non peribit memoria ejus: ad REGES, religione vera, animo cœlesti, dotibus di-

2 (S201.22:9. de Absie 3001g) Gen om Josaphat in poche, joca enledig sydende äng med vi. Test. avord af a världsgodz och

Patriae

divinis, actionibus Heroicis & successibus maximis inclitos, omni
et summum jure relatum est proinde ad illorum nomina & cum saltem
Majestatis eorum mentio facta fuerit, cum veneratione addi assue-
vit felicis recordationis, vel gloriae memoriae, vel laudatissima recor-
dationis, vel simile encomium. Neq; alia est Dei in his voluntas,
Patriarcharum, qui ut Dei principes, Gen. 23. v. 6. & untili Domini habe-
bantur, Psal. 105: v. 15. erant chara Deo nomina, Exod. 3: v. 6; Matth.
22: v. 32. Moles, qui in dignitate Regia erat, , Deut. 33: v. 5 non sine
honore a Dxo nominatur, Jos. 1: v. 2, 5. David Deo dilectus mul-
tis in locis laudatur. 1. Reg. II: v. 34. & 14: v. 8. &c. &c. Sic pla-
cuit Spiritui S. Regis Ezekiae vitam & res gestas in pluribus scri-
ptis sacris, quam ullius alterius Regis consignare, videl. 2. Reg. cap.
18, & 19, & 20. 2. Chrom. cap. 29: & 30. & 31. & 32. Esaï. cap. 36,
& 37, & 38, & 39. Narrationi vero de actibus ejus in Dei gloriam & cul-
tus sacri instauracionem suscepitis, interitur elogium, quod Textus
noster continet.

Quæ memoriam Regis Ezekiae vel ullius Regis reddidere cele-
brem, ea cuncta in Augustissimo Monarcha C A R O L O XI.
collaudari merentur. Pauca ex iis indicavimus in Dispositi; ad Tex-
tus in publico lectu d. 20. Aug. exponendos 1. Macc. 9: v. 20, 21. &
Thren. 5: v. 15, 16, 17. Quis enim singula enumerare, vel Tantarum Vir-
gutum rerumq; gestarum ullam digne describere valet? Regem no-
strum Clementissimum Felicissimumq; jam in Coelis Beatissimum,
tunc in multis cura I O S I A contulimus. Cujus magna laus est, 2.
Reg. 23: v. 25. Nunc Textus simil & maxima magni Regis merita
postulant, ut quod de Ezekiae inter Reges Judee dicitur: In Domino
DEO Israëlis confisus est; ita ut post eum non fuerit par illi inter omnes
Reges Juda, neq; qui fuerunt ante ipsum, 2 Reg. 18: v. 5. Id quoq; de
C A R O L O X I. inter omnes Reges Christianos afferamus. De ju-
sto affirmat Psalter: In eternum non dimovebitur: suo exemplo fir-
mavit id ipsum Rex Constantissimus: à pietatis & virtutis tramite
se nunquam passus est abducere, sed per omnem vitam suam de se
dici voluit: Eò quod Rex confisus est in Iehovam, ideo per misericordiam
altissimi non dimovebitur. Psal. 21: v. 8. Jam à turbulentis hujus mundi
stribus ad Patrem suum ardentissim translatus, Hebr. 12: v. 27, 28. nu-
quam in æternum dimovebitur Apoc. 3: v. 12. In dictis ipsis historicis
singuli istorum Regum Iudaicorum suis ornantur elogii. Nam ante
illos

*Nulla fons
par.*

APOLYX

*Vix in ha-
bitum salutis.*

illos post divisionem regni Israëlis à regno Iudea, nemo fuit inter Reges cum illis comparandus. Omnes superavit Ezekias, etiam post se venturum JOSIAM, eximia in DEum fiducia, ut est 2. Reg. 12: v. 5. monstravit illam oratione contra hostes, 2. Reg. 19: v. 5. seqq. & in periculo mortis constitutus, 2. Reg. 20: v. 3. neq; ills tam maturè ab initio regni sui cultum DEI emendavit; nam JOSAS demum anno octavo imperii sui sacrum hoc opus aggressus est, 2. Chron. 34: v. 3. Rursus in nouis aliis JOSIAS non habuit parem, videlicet in templi restauratione, 2. Reg. 22: v. 5. in frederis cum DEo renovatione, 2. Reg. 23: v. 1, 2, 3. in idololatriæ extirpatione, ibid. v. 13, 15, 19. in Paschatos magnifica celebratione, ibid. v. 21, 22. Ita hi Reges Iudea in quibusdam se invicem in isto regno supererunt, in multis autem omnes alios. Rex noster Desideratissimus CAROLUS XI, cum utroq; optimorum Regum conferendus, in nullo virtutis genere ulli illorum cessit, & quæ in celebratissimorum Regum Christianorum laudes congregata sunt, sua omnimodè fecit. Cur q; in solenni humationis Regie die, Tantum terræ gremio concreditur depositum, allaboremus ut supra terram memoria ejus in seculum maneat. Adeoque; ex summis his Ezekie & CAROLI XI, exemplis discamus in quo consistat.

GLORIOSISSIMA OPTIMORUM REGUM MEMORIA.

Votum Psal. 102: v. 13, 14.

Salomonis dictum est: Non est memoria sapientie aeternum. Eccl. 2: v. 16. Quod quidem de hominibus, etiam sapientibus in communi obtinet; Verum de Optimis in Ecclesia DEI Regibus provida DEI cura aliter præcavit, quod jam dictis & exemplis comprobavimus; Nam ut nulli nisi DEO subsunt; ita cum omnia ad ejus gloriam & subditorum salutem dirigunt, eo ipso, quo facta sua solius DEI oculis imprimunt, nomen sue memorie in aeternitate figunt, ut ait Gregor. Mag Reddunt enim memoriam suam ut perpetuam ita etiam Gloriosissimam.

*Norma a-
ctionum.*

I. Facta sua secundum verbum DEI instituendo. De Ezekia agens tacer Historicus designat (a) Actionum ejus normam, DEI Verbum: Si in Textu v. 20. coram Jehovah, v. 21. & in lege & in precepto, in hoc eodem cap. 31: alios quoq; ad illam regulam adstrinxit. v. 3. juxta quod scriptum est in lege Jehove, v. 4. ut affidus essent in lege Jehove. Præterea in historia ejus dicitur, 2. Chron. 29: v. 2. fecit

Lagermark Jean Georg

2. Fecit rectum in oculis Iehove: ibid v. 25. de eo quod perfecit Rex dicitur. Nam ex imperio Iehovæ factum est praeceptum per manum Prophetum ejus: Conf. 2. Chron. 30: v. 5. ibid. v. 12. per verbum Iehovæ, v. 16. juxta ius suum, juxta legem Mosis. Expressius 2. Reg. 18: v. 6. Et adhaesit Domino, non declinavit ab eo: custodivitque praeceptum ejus quæ praecepit Dominus Mosis: inde humilis coram DEO contestatio Ezekiel, 2. Reg. 20: v. 3. Novit quippe Rex pius, quod ut in universum cuilibet homini injunctum est, juxta legem DEI actiones suas dirigere, Deut. 5: v. 32, 33. &c. Ita quam maxime Regi hoc incumbebat, Deut. 17: v. 18, 19. Iosua 1: v. 8. 1. Sam. 12: v. 14, 15. 1. Reg. 2: v. 3. Psal. 119: v. 97, 98. (β) Actiones Optimi Regis consignat, & summatim in Textu nostro (1) Cultus Divini instaurationem ac conservationem per totum Regnum: sic enim v. 20. Fecit autem juxta hoc Ezekiolas per universum Judam. "Fecit enim bonum deo. Attendantur antecedentia in hoc capite: utpote extirpatio cultus idolatrie in regno Iudeæ & in terris vicinis, v. 1. nec non constitutio Sacerdotum & Levitarum in iuras classes v. 2. in illorum sustentationem accepitam à Rege & populo Hierosolymitano conferuntur portiones v. 3-7. Cumq; Rex DEI benedictionem & populi promitudinem in his, cum gratiarum actione videret, destinavit conclave portionibus affervandis, sub bona Prefectorum fide, v. 8-11. per Regis curam ex tam abundantia copia justa facta est distributio, tam in usum Levitarum quam Sacerdotum, parvorum pariter ac majorum, juxta catalogos ipsorum v. 12-19 huic narrationi immediate subjuguntur in Textu v. 20. Sic fecit Ezekiolas per universum Judam: Sensus est; tam provida erat Regis cura de ministris lacris in toto regno, ac fuit in urbe Hierosolymitana v. 4. II. Nam ut DEO consecrata sub impio Rege Achaso partim auferebantur, partim pervertebantur, 2. Chron. 28: v. 21-25. ita nec ea que ad sustentationem Sacerdotum & Levitarum necessaria erant, rite conferebantur: inde cultus divinus collapsus est. Quemadmodum de suo tempore refert Nhemias cap. 13: v. 10. Cumque cognoscem, quod portiones Levitarum non data essent, ideoque diffugissent vir ad agrum suum, Levite & Cantores facientes opus; Scilicet cocti erant lacrum deserere munus & rusticos labores subire. Evidenter demonstrat Ezekiolas 2. Chron. 29: v. 5-9. quomodo ex negligetu cultus Divini omnis generalis calamitates in regnum Iudeæ inundaverint. Huc etiam referendum, quod porro de Ezekiela dicitur

- H. 1. Cultus dei
intrauit.
2. Idolatria
in extirpat.
3. Sacerdoti
confituitur.
t. Eliam
in novitate.

20.
tue v. 20. Et fecit bonum eorum Iehova DEO suo. Quando bonum cum recta conjugatur, inter utrumq; nonnulli hoc discriminis constituant, quod bonum conveniat voluntati, rectum iudicio; bonitas faciet amabilem, rectitudo laudabilem. Verum dum quod sequitur: Coram Domino DEO suo, ad haec duo etiam referuntur, commode h. ita discriminantur, quod facere bonum sit secundum DEI voluntatem in DEI cultu, amore ac timore vivere: rectum autem facere sit juste se gerere in actibus suis cum aliis. De ASSA iuxta Hebr. 2. Chron 14: v. 2. Fecit a. ASSA bonum & rectum in oculis Iehova DEI sui. Est praeceptum DEI, Deut. 6: v. 18. ut facias rectum & bonum in oculis Iehova: Utrumq; sub uno ipse Ezekias complectitur, 2. Reg. 20: v. 3. Memento o Iehova quod bonum in oculis tuis fecerim. Exponitur id ipsum h. m. in textu, v. 21. & in omni opere quodcepit in servitio domus DEI, & in lege, & in precepto, ad querendum DEum suum. Ubi per opus in ministerio domus DEI, tam ea quæ cap. hoc 31. recensentur, intelligenda veniunt, quam quæ prius sunt descripta, videlicet monita ejus ad Sacerdotes & Levitas, C. 29: v. 4, 10, 11. mandatum de munitando & sanctificando templo, ibid. v. 15, 17. & de sacrificiis, ib. v. 27, 31. Ordinatio Levitarum in laudem DEI per instrumenta Musices ib. v. 25, 30. Ad opus in precepto ad querendum DEum suum, referuntur actus Ezekiae in DEI cultu ab ipso præstiti, utpote munera in holocaustum & alia sacrificia, C. 29: v. 20, 21. & 30: v. 24. devota coram DEo adoratio, C. 29: v. 29. solenne Paschatos institutum C. 30: v. 1. seqq. NB. v. 21, 22. exhortatio pia & feria ad veram poenitentiam, ibid. v. 6, 7, 8, 9. sermo consolatorius ad populum, ibid. v. 18, 19. 2. Chron. 32: v. 7, 8, 20. Specialiter vero quesivisse DEum dicendus Ezekias, cum in angustiis suis ad DEum vera poenitentia 2. Reg. 19: v. 1, 4, 5. Esaj. 38: v. 10-20. & devotis precibus configuerit; tam contra minas Sennacheribi, 2. Reg. 19: v. 15, 16, 19. 2. Chron. 32: v. 20. quam in periculo mortis, 2. Reg. 20: v. 3. Quod non spreverit Divina gratia signum, 2. Reg. 20: v. 8-11. ut Achas, Esaj 7: v. 12. & quod patienter se submisserit divina voluntati, 2. Reg. 20: v. 19. 2. Chron. 32: v. 26. Hæc enim sub phrasí Facere bonum comprehendere licet. (2) Justitia & rectitudinis studium. Sic in Textu: Et rectum fecit coram Iehova DEO suo. Posset quidem & hoc de actionibus Ezekiae circa sacra intelligi, Deut. 12: v. 25. ac sic etiam de illo dicitur, 2. Chron. 29: v. 2. Fecitque rectum in oculis Domini, juxta omnia que

12.

Raffaele Venetensis

que fecerat David pater ejus. Sed quia haec distincte ponuntur; bonum, rectum, verum; convenienter et a plerisque referunt ad iustitia exercitium, ab Ezekia exquisito & justissimo Rege servatum: Ita etiam rectum exponendum de sinceritate in proximis. 2 Reg. 10: v. 15. conf. Psal. 7: v. 37. quorum etiam spectat v. 21 in omni opere in lege: בְּהַזְרָה hoc enim vocabulum de lege morali sive de doctrina iustitiae monstrante, communiter accipitur, Mal. 4: v. 4. NB. 2. Chron. 14: v. 4. Illam vero fideliter observavit in Virtutibus Imperatoris, juxta illam curam quam de rebus sacris fecit Ezekias, ac in illis quod rectum erat, egit. Specienda in illo (α) Clementia insignis: hinc Levitas, inter quos aliqui segnes erant, benigne allocutus est, 2. Chron. 29: v. 1. & 30: v. 22. pariter ad militia praefectos, 2. Chron. 32: v. 6. ita etiam in peregrinos erat benignus, 2. Reg. 10: v. 13. Elaij 39: v. 2. (β) Misericordia in egenos; qua laudatur, 2. Chron. 32: v. 32. (γ) Amor pacis: proinde misericordia & lenissimis verbis hostem flectere voluit, & seipsum quasi acculavit, 2. Reg. 18: v. 14. nec ullo verbo illum irritare voluit, ibid. v. 36. (δ) Amor veritatis: hinc quod a se minus recte commisum erat, dissimilare noluit, 2. Reg. 20: v. 14, 15. conf. Prov. 17: v. 7. (ε) Zelus pro dignitate & libertate regni sui. Achas-sus Rex in opprobrium populi Dei submisit se regi peregrino & gentili, 2. Reg. 16: v. 7. quod renuebat Ezekias, 2. Reg. 18: v. 7. Divina circa eventum id approbante gratia, 2. Reg. 19: v. 35. 37. (ζ) Prudentia in regni sui defensione, 2. Chron. 32: v. 3, 4. s. (η) Fortitudo & animus heroicus ad pugnandum: Iple in bellum exivit, pereus- fit Philistos & occupavit eorum monumenta, 2. Reg. 18: v. 7, 8. 2. Chron. 32: v. 6. 7. (η) Cum circa publica aedificia in decus & usum Regni, 2. Reg. 20: v. 20. 2. Chron. 32: v. 3, 4. 29, 30. Hinc insig-nis potentia, magna opes, & apud vicinos celebre Ezekiae nomen, 2. Chron. 32: v. 23, 27, 28. Sequitur in textu (3) Fidei salvifica ex-ercitium. Ita enim intelligendum v. 20. Et fecit veritatem eorum JEHOVA, DEO suo: verum, vel ut in Hebr. est, תְּמִימָה Veritas, ipectatur ple-rumque in sermone, Psal 15: v. 2. qui loquitur veritatem in corde suo: sed & cum magna emphasi ad actiones referunt, ut h. l. facere verita-tem, hoc est, ea facere quæ cum veritate prima convenient: Cognita vox est, אֲמִינָה fides. Hab. 2: v. 4. Justus in fide sua vivet, quod de salvifica in Christum fide omnino est intelligendum, Rom. 1: v. 17. Gal. 3: v. 11. quæ fides nütztur veritate, & ne sit merè speculativa, re- quiriri.

quicquid facere veritatem: Notanda veniunt loca Ezech. 18: v. 9. Ju-
dicia mea custodiet ad faciendum veritatem: Joh. 3: v. 21. Qui autem
facit veritatem, venit ad lucem. i. Joh. 1: v. 6. Si dixerimus, quod
communionem habeamus cum DEO, sed in tenebris ambulaverimus, men-
timur & non facimus veritatem. Sicut rectitudo integritatis prime-
ra dicitur veritas, Joh. 8: v. 44. in veritate non stetit; Ita etiam re-
ctitudo restitutionis dicitur veritas. Joh. 1: v. 17. Gratia & veritas
per IESUM Christum. Eph. 4: v. 21. Sicut est veritas in IESU. Et re-
novati jubemus in sanctitate & justitia veritatis, Ephes. 4: v. 24. Verbum
Evangelii per quod gratia restitutionis datur, est verbum verita-
tis, Eph. 1: v. 13. Jac. 1: v. 18. Et genuini Christiani dicuntur esse ex
veritate, Joh. 18: v. 37. i. Joh. 3: v. 19. Opponuntur illis, qui non no-
runt veritatem, i. Joh. 2: v. 21. & iis, in quibus non est veritas.
Quemadmodum Salvator de salutis via agens, Joh. 3: v. 16. seqq. ex
eo cognosci vult veros fideles, quod faciant veritatem, v. 21. quod
habent fidem per Charitatem operantem, Gal. 5: v. 6. ita etiam Rex
Ezekias per gratiam IESU Christi salvatus, Act. 15: v. 11. ex informa-
tione Mosis, Joh. 5: v. 46. Act. 3: v. 22. & Prophetarum, Act.
10: v. 43. Joh. 5: v. 39. fecit, dum vixit, veritatem; conf. Matth.
3: v. 8. Postquam Ezekiel de piis dixerat, quod faciant veritatem, c.
18: v. 9. penitentiae studium quam maxime urget, ibid. v. 21, 23, 27,
30, 31, 32. Ac Ezekias resipiscens veritatis desiderium significa-
vit, 2. Reg. 20. v. 19. ac immedieate post textum nostrum veritas
Ezekiae commemoratur, 2. Chron. 32: v. 1. scilicet eam faciens,
operibus & fructibus Spiritus fidelem se exhibuit, Gal. 5: v. 22. Jac.
2. v. 18. seqq. Secundum veritatem v. fidei internam DEO proba-
tus, Psal. 51: v. 8. idque innuit textus: Coram Domino DEO suo. conf.
i. Joh. 3: v. 19, 20.

Ista de Rege Ezekia consignando, memoriam ejus reddere vo-
luit Spiritus Sanctus gloriosem: neque dubitare licet, quin inter ho-
nores, quos cum in ascensu sepulcrorum, vel in supremo sepulcro filio-
rum Davidis, sepultus fuerit, illi exhibuerunt in morte ejus univer-
sus Iuda & habitatores Hierosolyme, 2. Chron. 32: v. 33. etiam ge-
sta ejus prolixius commemoraverint, & illa threnodiis, sermonibus
& carminibus lugubribus celebraverint, quorum summam in textu
habemus. Similia quippe legimus 2. Sam. 1: v. 17-27, & 3: v. 33.
2. Chron. 35: v. 25. Jer. 31: v. 15. Thren. 4. v. 20. 5: v. 16.
I. Mac-

Jean Georg Altenberg

1. Maccab. 9: v. 21. &c. Si & nos inter DEum timentes numerari unquam velimus, honorata sit in terris nostris Inlyti Regis memoria, Syr. 10: v. 24. Quid ergo magis conveniat devota venerationi, quam universus populus totius Regni & habitatores metropolcos debent memorie CAROLI XI, quam glorioissimam eam reddere, celebrando ueracelua a DEO per Majestatem Tanti Regis peracta. Et jam die Maximi Regis sepultura solenni, conari ut inter nos ac apud posteros perpetuo sit illa gloria: Idq; ad ductum textus & historiæ sacræ, comparatione Optimi Regis cum celebratissimo Rege Ezekiae: Conferri in multis possunt; Nominum significatus non absimilis; Utterq; à Fortitudine virili, quamque in DEO exercuere, appellatus, Pſal. 28: v. 8. Cum annum ageret Ezekias decimum quartum, magno exercitu hostili eum aggressus est Sennacheribus Rex Assyria, 2. Reg. 18: v. 13. & plures urbes ac munitamenta regni ejus occupavit. 2. Reg. 18: v. 13. & 19: v. 25, 26. REX Exoptatissimus CAROLUS XI, cum ad xiv. annos hæreditarium Regnum in pace tenuisset, gravissimo bello Anno 1674 implicitus est, & non paucæ urbes munitæ crepsæ, quas deinde REX CAROLUS XI, viatoriosus, iterum regno, DEo auxiliante, restituit. Hostes Ezekiae confisi copiis suis, exiguae ejus contemserunt, 2. Reg. 18. v. 23, etiam propter pietatem & in Deum collocatam fiduciam deritus fuit, 2. Reg. 18: v. 32. Talia quoque REGI Religiosissimo CAROLO XI, evenere. Etiam, quam post bella & morbum Ezekiae concessit Deus, felicem annorum periodum, 2. Reg. 20: v. 6. CAROLO XI, Triumphantori non minorem reddidit. Sed cum in hac prima parte, Optimos in populo Dri Reges, Ezekiam sub veteri, & CAROLUM XI, sub novo foedere, mutuo conferimus, omnino quod prius de Ezekia probavimus, de CAROLO XI, afferamus: facta Majestatis ejus secundum Verbum Dei fuisse instituta. Illud à prima æate dilexit, & in illo sedulo informatus est; illud per totum imperium suum, purum ac intemeratum prædicari voluit, in cultu publico omnia secundum illud ordinavit. Edicta penitentialia divino zelo quotannis emittendo, Ezekiae se reddidit simillimum, 2. Chron. 30: v. 5-10. Serio de cætero ursit, ut ad normam sanctam viverent omnes regni cives, cuius maximum ipsa Majestas Regia præstitit exemplum. In judiciis

& sententiis criminalibus ferendis non neglectum dictamen legis, quod ex immutabili Dei justitia instruit. Idololatria crassior jam diu per Evangelii lucem, D^o gratiouse illuminante, pulsa fuit, sed ne quam Papismus secum habet, iterum rediret, prudentia & zelo sollicite actum fuit per omnes regni CAROLI XI. annos felicissimos. Quid a. interea tentavit astutia Romauensium, non omnibus est ignotum, 2. Cor. 2: v. II. Non nihil itidem constat ex Regis de Religione statutis, Anno 1667 & 1671. Singularis quoq; fuit cura *sanc*tissime fidei Regis**, ut a cæcitate idololatræ retraherentur Lappones, & si quæ esset hujusmodi labes in aliis latissimi regni finibus, tolleretur. Multa hic dici possunt de pio S. e R. e M. tis desiderio, retrahendi à stupiditate idolomanie proxima, tot Ingriz incolas, ad D*omi*n*u*m cultum, in ea quam intelligebant lingua, peragendum. Contra malum aliud jam dicto tam vicinum, ut est in lege D*omi*n*u*m alterum præceptum primo, horrendam intelligo jurandi, execrandi & pejerandi consuetudinem, tam severa, prolixa & iterata edidit Rex DEI *amantissimus* edicta, ut similia in alio regno Christiano monstrari nequeant: Verum haud aliter ac post Ezekiam multa remansere vera religioni aduersa, 2. Chron. 33: v. 3, 4. quæ demum regnum Iudeorum evertabant, 2. Reg. 23: v. 27. ita timendum quod detestanda & immanis jurandi & diabolum inclamandi libido, etiam si alia abessent peccata, patriam nostram demum pessundet. Velit DEUS *sanc*tissimi sui Nominis gloriæ reddere nobis charam! Obmutescant labia impietatis**, Psal. 31: v. 19. Jam ex justa DEI vindicta, per hoc octimetre in pulverem tot millium ora per atrocissimam famem dejecta, quæ ad iram provocarunt sanctum Israëlis, Esaj. 1: v. 4. superfluit multi, ob quos lugeamus, qui non egerunt paenitentiam, &c. 2. Cor. 12: v. 21. quorum optemus resipiscientiam, ut DEUS nostrum misereatur, Esaj. 30: v. 18. Quam ex hoc cap. 31. 2. Chron. recitavimus Ezekiæ sollicitudinem de Levitarum & Sacerdotum sustentatione, agnoscimus devota & grata recordatione Regiam fuisse CAROLI XI. curam benignissimam; quæ, mox post Coronationem augustam, privilegia ordinis Ecclesiastici, & quæ in illis ad ejus conservationem spectant, regia manu confirmavit. Ac sæpius à Clementissimo Regio ore percepimus, non voluisse Sacram Ejus Majestatem eadimminuere, quæ à prioribus Regibus Clero erant collata

& ad-

& adscripta; Quæ in Ezekia observavit historicus sacer, de monitis
eius ad Lévitæ & circa cultum, illa Rex CAROLUS XI. Or-
dinantia Ecclesiasticae, & agendorum sacerorum constitutione abunde
explavit, ac pluribus ad Episcopos & Consistoria rescriptis Clementissi-
mis ursit, in maximum Ecclesiæ usum. Quantis quoq; sumtibus eun-
dem benignissime juvit, in Paræc. & Disposit. ad Thren. s. quibusdam
exemplis monstratum est; sed longe plura dari possunt, & in glorio-
fissima memoriæ CAROLI XI. perpetuitatem frequentissime com-
memoranda. Constantissima in DEum fiducia superavit omnes Reges
Judaæ Ezekias, 2. Reg. 18: v. 5. quæ, pariter & sancta in voluntate DEi
acquiescentia, 2. Reg. 10: v. 19. C A R O L U M XI. fuisse per
omnia retro secula Incomparabilem, ejus in periculis animus intre-
pidus, & verba cordata probarunt, quibus & alios animosos reddidit,
2. Chron. 32: v. 7. Suntq; maximæ virtutis indicia, Textus in solenni-
tates penitentiales annuas, etiam in mediis bellorum flammis, a Poten-
tissimo Rege ordinati. Jos. 23: v. 8-11. 2. Paral. 32: v. 7, 8. Psal. 3: v. 6,
7, 8. & 9: v. 8-16. & 70: tot. & 54: v. 6-9. & 140: v. 5-11. Zach. 1: v.
16, 17. *Justitia & Virtutum Imperioriarum* splendorem in Eze-
kia contemplati sumus, sed has numero plures & luce splendidiore
radiantes devote veneramur in *Augustissima septentrionis Corona*,
quam die 5. Aprilis capiti nostro erectam, die 20. Aug. publica la-
mentatione deploravimus. Et quoad cuiuspiam Regis duratura est
memoria; gloriofissima erit Clementia CAROLI XI. in omnes, &
Misericordia in tot mileros, quos in vita servavit, recordatio. Veri-
tatem & pacem supra omnia dilexit, Zach. 8: v. 19. NB. Prov. 20: v.
28. Regnum suum tempore pacis, sapientia & justitia summa guber-
navit; & ingruente bello, pari fortitudine ac prudentia propugna-
vit, ac ut ne ullam ejus partem post funestum bellum, sub potestate
hostium relinquere voluit, ita illud totum postea in illam dignitatis
& roboris æxpij, DEo benedicente, evexit, quam nunquam prius
obtinuit; inq; statu quieto multis modis ornavit & locupletavit, &
longe pluribus quam Ezekias, Syr. 48: v. 19. unde per totum orbem fa-
ctum est nomen CAROLI XI. magnum. Gen. 49: v. 26. 2. Chron.
32: v. 23. Reddentque hæc & innumera alia in seculum memoriam Ma-
jestatis Ejus gloriofissimam, & thronum ejus firmum, Prov. 29: v. 14.

Quemadmodum fidei quoque salvifica infusatum exercitum, & conscientiae serenitas Regem Maximum in terris latum, Esej. 38: v. 3. & in coelis æterna felicitate coruscantem ac gloriosum reddiderunt. Valde enim facit in memorie Regis Optimi Magnitudinem & dulcedinem, quod in ipsa æternitate in conspectu Regis Regum, splendorem in terris obtentum, æterna & lumini solis æmula luce auctum, est consecutus, Matth. 13: v. 43. Apoc. 21: v. 23, 24. Et 22: v. 5. Erat a faciendo veritatem. Pietatis & omnium Christianarum virtutum studium in Maximo Rege tam fervidum tamq; assiduum, DEum querendo, 1. Chron. 17: v. 10, 11. ut non minus in Justitia & sanctitate veritatis, Eph. 4: v. 24. exemplum evidentissimum Ecclesiaz præbuerit, mature ut Ez kias se ad Dei cultum accingendo, 2. Chron. 29: v. 20. quam perfectissimi Regis augustum exemplar ad finem mundi celebretur.

USUS: Ista vero & longe plura, quæ Gloriosum CAROLI XI. Nomen cordibus venerabundis imprimunt, hunc diem praet aliis in hoc seculo notabilem reddunt. XXIV. Novembris ante XLII. annos CAROLO XI. felicissime natalis, jam nunc in omnium nostrum moerorem Majestati Ejus est exequialis: Regi magnitudine rerum gestarum & cunctarum Regiarum virtutum excellentia consummatissimo, laboribus ac curis non interruptis absolutissimo, Bonus fuit dies mortis pre illo quo natus fuit, Ecclesi. 7: v. 2. Nobis & toti orbi Christiano, per totum vitæ suæ gloriose tempus, tantus fuit Rex desideratissimus, quantus olim fuis fuit David, 2. Sam. 18: v. 3. ideoq; natalis Majestatis Ejus Anno 1655. qui tot annorum felicitati dedit auspicium, invictissima recordatione nobis erat dies voluptatis & gaudii, Esth. 9: v. 18, 19. sicut & idem nunc exequialis, quo tanta bona amisimus, merito quotannis nobis erit dies pœnitentialis, 1. Sam. 7: v. 6. Zach. 12: v. 11. seqq. Et quo magis Clementissimi Regis CAROLI XI. deprædicamus virtutes & gesta, conferendo Majestatem Ejus cum optimis quibusvis in DEi populo. NB. 2. Reg. 23: v. 25. eo vehementius iudicia Divina timeamus, 2. Reg. 22: v. 16-20. & 23: v. 26, 27. ac excitemur post obitum ejus ad veræ & nou procastinanda pœnitentia studium. Esaï. 1: v. 2. seqq. & v. 16. seqq. Jac. 3: v. 12. seqq. Ecce! gravis erat nobis pœnitentiae concio in morte Clementissime Regine Beatissimæ inter sanctos ULRICÆ ELEONORÆ, (vid. Dispos. Homiles. hic ab eo edit.)

editam ad Phil. 1.) ab eo tempore calamitas non una patriam affixit; & ultra tres annos exspectabat Dominus nostram resipiscientiam, ideo sancto horrore ex hoc funestissimo casu, qui anno quartu accidit, perculsi, Luc. 13: v. 7, 8, 9. de vera penitentia eo magis simus solliciti, Luc. 13: v. 3, 5.

II. Laudabilia quæ ex toto corde perficiendo: emphaticè enim additur post recitata opera Ezekiae, v. 21. Et in omni opere quo incepit-querendo DEum suum, in toto corde suo fecit: est usitatissima in Scripturis Sacris phrasis ex toto corde, ad designandum animum & affectum sincerum sine hypocrisi, fervidum sine torpore, constantem sine hæsitatione, integrum sine divisione, Deut. 4: v. 29. & 6: v. 5. & 30: v. 6. maxime vero in DEI cultu hoc requiritur, Deut. 10: v. 12. Jos. 22: v. 5. Psal. 119: v. 2. idque singulari cum DEI complacencia fieri, à DEI spiritu commemoratur, 2. Chron. 15: v. 12, 15. & 22: v. 9. Notatu dignissimum hic est monitum Davidis, 1. Chron. 29: (al. 28.) v. 9. & confessio ejus, Psal. 119: v. 10. De Regibus vero populum DEI in Vet. Testamento regentibus peculiariter hoc observatur in optimis, 1. Reg. 11: v. 4. & 14: v. 8. 2. Chron. 22: v. 9. de aliis vero aliter: sic de Amazia; Et fecit quidem rectum in oculis Iehove; non tamen corde integro, 2. Chron. 25: v. 2. quod plenius declaratur, 2. Reg. 14: v. 3. ab initio quidem imperii veræ religioni favit, illamq; promovit, postea vero idolatriæ te addixit, 2. Chron. 25: v. 14. ac postquam DEI ministros ac Prophetas contemnere coepit, ibid. v. 16. ruebat in exitium, ibid. v. 17. De Jehu simile est iudicium Divinum: 2. Reg. 10: v. 31. Nibi!ominus Iehu non observavit, ut iret in lege Iehove, DEI Israëlis, in toto corde suo: non recessit à peccatis Jerobeami, qui peccare fecit Israëlem. Ex quorum impio & infelici imperio, contrario vitæ & regno Ezekiae, constat, quam gloriofa sit Ezekiae memoria ex hoc actionum ejus charactere & interno quasi principio. Scilicet in omni opere, sive quoad ministerium domus DEi, sive in lege & in precepto, omnia egit, querendo Dominum DEum suum, toto corde.

Hæc Laus CAROLO XI. Monarchæ Serenissimo, omnino quoque est tribuenda: Quædam gloriose à Regia ejus Majestate gesta jam indicavimus, multo plura omnium civium devotis inscripta sunt mentibus; quicquid a. in DEI laudem, in regni gloriam, in civium salutem suscepit, ex toto corde egit. In religionis negotio haud pauci Imperantium, antiquorum pariter & recentiorum tem-
porum

perum; ex ratione statu consilia sed instituerunt; sepe ad appara-
tum in cultu devoti, ut de aliis gravioribus circa DEum & religio-
nem opinionibus nihil dicamus. Verum CAROLO XI. cor-
vere Davidicum erat, Hinc ex Psal. 119: v. 7. ad cordis sui rectitu-
dinem provocare potuit, etiam in orationibus suis; ibid. v. 58. qui Tex-
tus fuit penitentialis Anno 1687. NB. Psal. 66: v. 18, 19, 20. istud
penitentialis, Anno 1680. die 3.

USSUS: Damnavit sic Rex Maximus hypocriteos vitium, &c quia
cuncta eorum DEO sunt, ut est in textu v. 20. ideo in teatro corde à
nobis sunt perficienda, 1. Sam. 16: v. 7. 1. Chron. 30: v. 17. Jer. 11:
v. 20. & 17: v. 10. Apoc. 2: v. 23. de simulatione virtutis fugiendo conf.
Fascicul. Disposit. pag. 101. & 210. &c.

III. Successus prosperos obtinendo: hæc enim jucunda est clausula
Textus: Et prosperatus est. Eleganter in Versione nostra: Iberfæregick han
ther och vel igenom: Erant quippe Ezekiae magnæ difficultates superandæ
in sincera tamen pietate successus habuit optatos, 2. Reg. 18: v. 7. 2.
Chron. 26: v. 5. Prov. 3: v. 5, 6. NB 2. Chron. 20: v. 20. quæ prosperitas
non parum auxit ejus gloriam, 2. Chron. 32: v. 21, 22, 23, &c. Idem ver-
bum de felicitate Salomonis, 1. Chron. 30: (al. 9.) v. 23. conf. Psal. 45: v. 5.

Beatissimo Regi CAROLO XI. dedit DEus successus maxi-
mos, in cuius laudem prelixe commemorandum, quod Potentissimus
Rex CAROLUS XI. plures impetui annos habuerit, quam alias Rex
Sveciæ per sesquiculum: ac illos plurimos felices & tranquillos, pau-
cos bello, vel annona defectu, vel aliis casibus, tristes. In his Victorio-
sus fuit contra hostes, & Clementissimus in subditos; in illis, Ecclesiæ
& regno statutis, legibus & consilii æquissimis ac saluberrimis præsperit:
Vires & robur imperii terra marique suxit & firmavit. (Hec & alia
Maximi Regis gesta sigillatim devotæ recordatione enumeranda.) Manet
proinde apud nos & posteros memoria incomparabilis Regis CARO-
LI XI. glorioſissima.

USSUS: Nunquam obliuiscamur beneficiorum à Deo per Tantum Re-
gem concessorum; & ad ejus exemplum maximum, pietate infusa rerum
nostrarum successum à Deo impetremus, indesinenter orantes,
Et CAROLUS XII. benedictus, Et thronus ejus firmitus com-

DOMINO in secula! 1. Reg 2: v. 45.

S. D. G.